

MEMORABELE HERDENKING JOE MANN BIJ OORLOGSMONUMENT IN BOSSEN

'We houden hier de herinnering aan de Tweede Wereldoorlog levend'

Terwijl de acteurs, vrijwilligers en andere deelnemers aan het toneelstuk '16 dagen Aarle' afgelopen zondag samenstroombden bij het natuurtheater aan de Sonseweg, werden er ook voorbereidingen getroffen voor de herdenkingsbijeenkomst van Joe Mann.

DOOR THEO LOUWERS

Bij het oorlogsmonument vlak bij de ingang van het natuurtheater was het dan ook een drukte van belang. Het werd mede door de muzikale inbreng van theatergroep Bluv een memorabele herdenking in het kader van de 80-jarige bevrijding van Best.

Burgemeester Hans Ubachs en wethouder Veronique Zeeman legden een krans. De leden van de scouting plaatsten waxinelichtjes, en de veteranen van Best hesen de vlag halfstok en brachten een eregroot. Ook zij legden een krans. De nieuwe jeugdburgemeester Aimée van de Meerendonk legde een bloemstuk. De herdenking werd bijgewoond door familieleden van Joe Mann.

Ryna Bennett-Brown, nicht van Joe Mann, Byrne Patrick Bennett, broer van Ryna en dus neef van Joe Mann en Denise Bennett, de echtgenote van Byrne Patrick Bennett.

Byrne Bennett verhaalde over de jeugd van Joe Mann. Hij was voor de zevende keer in Best om Joe

Mann te gedenken. "En het is iedere keer weer speciaal", sprak hij de bezoekers van de herdenking toe. "Jullie vergeten hen niet die gestreden hebben bij de bevrijding van Best en houden de herinnering levend."

"Elke keer dat we hier zijn, maken we meer vrienden, dank voor alles wat jullie doen", vulde Ryna Bennett-Brown aan.

Veteraan Pieter van Heeswijk was de eerste spreker. Hij ging in op de heldendaad van Joe Mann. Zijn moed, opoffering en bereidheid om zijn leven te geven om zijn kameraden te redden. "Joe Mann wierp zich op een granaat en redde daarmee het leven van zijn kameraden. Hebben wij die bereidheid om te vechten voor een zaak, die groter is dan wijzelf?" vroeg Van Heeswijk zich geemotionaliseerd af.

Granaat

"Als we denken aan de bevrijding van Best, dan gaan de gedachten van veel mensen in deze regio

onwillekeurig uit naar Joe Mann", speeche de burgemeester. "Joe zat met enkele kameraden in een loopgraaf nabij het Wilhelmkanaal, ter hoogte van de Boslaan-Zuid. Hij was gewond en kon niet meer vechten, zijn beide armen zaten in een mitella. Toen er een Duitse granaat in

hun loopgraaf landde, wierp Joe zich ruggelings op het explosief. Zo offerde hij zich op voor zijn kameraden."

Mythische proporties

Met het verstrijken der jaren heeft Joe's heldendaad haast mythische proporties gekregen vond de burgemeester. "Lang niet alle Amerikanen gingen destijds het leger in omdat ze werden opgeroepen om hun dienstplicht te vervullen. Velen meldden zich als vrijwilliger. Zij zagen het als hun morele licht om de wapens op te nemen en de bondgenoten van de Verenigde Staten te hulp te schieten. Kunt u zich dat voorstellen anno 2024. Dat Nederlandse jongeren zich massaal en geheel vrijwillig aanmelden voor de bevrijding van een land hier mijlener vandaan? Die opofferingsgezindheid van destijds, dat rotsvaste morele kompas, die bereidheid om een ander te helpen met groot gevaar voor eigen leven. Hebben wij dat nog in ons? Gelukkig wel", constateerde Ubachs.

Aan het einde van de oorlog is er in het centrum van Best, bij het spoor en bij de Vleut hard gevochten. "In die gevaarlijke en spannende dagen namen veel inwoners van Best de benen. Met handkarren, kruiwagens, bolderwagens en kinderwagens ontvluchten ze het oorlogsgeweld en zochten hun heil in dorpen als Acht, Oirschot, Oisterwijk en Boxel en in de buurtschappen zoals Aarle. Wat er in 1944 in Best gebeurde, gebeurt nog altijd. In steden als Charkiv en Cherson en in Gaza en Rafah. Zo is het maar zeer de vraag of de inwoners van Mariopol die hun stad ontvluchten toen de Russen hun stad belegerden en innamen, ooit nog kunnen terugkeren. Voor de inwoners van Gaza geldt ongeveer hetzelfde. In het licht van wat momenteel elders op de wereld gebeurt voelen wij opnieuw diepe dankbaarheid voor wat onze bevrijders in het algemeen, en Joe Mann in het bijzonder, voor ons hebben gedaan. Daarom houden we hier herinnering aan de Tweede Wereldoorlog levend."

foto's: fotografie Marijke